

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Pokorágyi-
uteza 1. szám. Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP.**Felelős szerkesztő: **KOMÁROMY ISTVÁN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-uteza
1. sz. alatt a könyvnyomdában.
Ide intézendők a kiadóhivatalt
illető előfizetés, hirdetésny,
nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petsor tér-
fogata 15 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 50 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Képviselőválasztások.

Lezajlottak vármegyénk területén is a képviselőválasztások. — Meglepetések nem történtek. A volt képviselők lettek megválasztva, kivéve a rimaszombati kerületet, a hol Bernát István nyerte el a kerület bizalmát Szentiványi Árpádot 1875 óta 10-ik, Putnoky Mórictot 5öd, gróf Andrássy Gézátt 4ed, Draskóczy Lászlótt 3ad, Szontagh Andort 2od izben választá meg kerület s Bernát Istvánban is oly képviselőt választott a rimaszombati kerület, ki disze lesz a magyar parlamentnek.

Mind oly emberek, kik nem egyéni érdekeket, hanem elvet — az igazi egyetemes jót, mely célja a képviselőnek, képviselik a magyar parlamentben.

Ez az igazi, egyedül helyes dolog, mert az országgyűlési képviselő nem választóit, nem kerületét, nem azoknak érdekeit, hanem az állam, a haza érdekét van hivatva képviselni s épen azért, bár a törvényhozó szerv képviselői jellegét elválhatlan összefüggésének tekintik is a választással, a képviselői jellegét nem lehet egyedül a választásba helyezni, mert a nemzetek történetében igen sokszor látjuk, hogy a választott képviselők nem az állam, nem a közjó képviselői, hanem csak partikuláris érdekek agensei vagy saját önérdekük hajhászói.

A törvényhozás képviselői jellege e szerint attól függ, hogy a közjó testesül-e meg benne, hogy elősegíti e a közjó érvényesülését s ha ez valósul meg, képviselői lesznek e közjónak a törvényhozás nem választott faktorai, a szenátusok, felsőházak, főrendiházak, sőt a fejedelem maga is épen úgy, mint a választott képviselőház; de képviselői lesznek a végrehajtó és bírói hatalom is, mint azt helyesen tartja annak az

amerikai alkotmányos felfogás, mert a képviselői rendszer lényege az, hogy abban az egész társadalomnak legyen befolyása az állami akaratra, ne csak a legfelső tizezernek, ne csak annak az osztálynak, mely a hatalom birtokában a maga külön érdekét képes biztosítani az egyetemes, a közjóval szemben.

Ez azonban csak úgy érhető el, ha a közjó tudata él minden egyes választóban; mivel azonban ez a valóságban el nem érhető, külső ismervként el kell fogadnunk a számszerű többséget, mely azonban sokszor nem egyezik a belső igazsággal.

Es ez az a pont, melyen évezredek tusája ütközik. Hogy az egész társadalom érvényesülhessen, meg kell nyilatkoznia az egész társadalomnak, vagyis a leglogikusabb okoskodással el kell jutnunk a mai harc végcéljához; az általános szavazati joghoz. — Csak hogy az általános szavazati jog mellett épen a közjót, annak tudatát lehet a legjobban elhomályosítani.

Megnyilatkozik az egész társadalom, de lehet, hogy nem nyilatkozik meg a közjó.

Az állam javát, a közjót munkálni kötelessége mindenkinek, ennél fogva az általános szavazati jog kötelesség is, csak hogy a mint adót csak attól lehet követelni, a ki az adófizetésre képes, a szavazatot is csak attól lehet követelni, ki a közjót munkálni, előmozdítani szavazatával képes, ki tehát azt a közjó ellen egyéni érdekből nem fordítja, vagyis az általános szavazati jog joga csak annak lehet, kinek kötelessége lehet. — Joggá a szavazatot csak az által lesz, hogy a szavazatot gyakorlására való tehetőség hiánya miatt abból kizártakkal szemben a szavazattal felruházottnak különös szabadsága nyilik s az által az egyén a szavazáskor annak a célnak, a közjónak korlátai között egyéni felfogását ér-

vényesítheti; különösen végre az által, hogy a mennyiben a közjó egyéni érdekét nem szükségképpen semmisíti meg, sőt azzal össze is eshetik, ez esetben a közjó érvényesítésével saját egyéni érdekét is érvényre emeli.

Ezektől eltekintve tehát a szavazati jog nem annyira jog, mint inkább kötelesség levén, a szavazó tehetőség konkrét meghatározásánál az állami szempontból, vagyis a közjó szempontjából kell kiindulnunk s ebből kiindulva láthatjuk az általános szavazati jogot tényként megjeleníteni, melyen a legegyszerűbb, elsődleges állami és társadalmi viszonyok között, mikor és hol még egyenlők az emberek, változtatni sem nem lehet, sem nem kell; de lehet az általános szavazati jog fejlődés eredménye is, mikor a társadalmi és állami élet felső fokán minden egyes egyén képes a közjót felismerni s azt munkálni, mikor tehát azt mint kötelességet kell megkövetelni mindenkitől; de nem lehet az általános szavazati jogot, mint alapvetet felállítani, politikai dogmává tenni, mint azt tették a francziák s mint azt követelik a szocialisták.

Az általános szavazati jog mint elv, mint jog az államot létében támadja meg, mert az következik belőle, hogy az ember emberi minőségénél fogva bárminő legyen erkölcsi és értelmi színvonala, egyformán jogosult az állam irányására, embertársai sorsának irányására. — Így idegenektől sem volna megtagadható, oly idegenektől sem, kiknek az állam lerombolása kifejezett céljuk volna. Az emberi minőség ilyenekre jogot nem adhat, az egyenlő emberi érték nem a jogot, hanem csak a lehetőséget fejezi ki, mert ha ez nem így volna, szavazatot kellene adnunk a koldusoknak is legalább a szegényügyi törvényhozásban s a raboknak a büntetőügyi törvényhozásban s nem tagadhatnánk meg a sza-

TÁRCZA.**Emlékszel-e? . . .**

Tavaszi volt, illatos, virágos,
Napsugaras arany tavasz.
Rózsa nőtt a hantton, bokron ágon,
Levél zöldelt, virág fakadt.

Dal zendült a ligetbe, édes
Edesdeden hívogató.
Edesdeden csengve csendülő,
Büvös, bájos, csalogató.

Es zengett, zengett, szállott a dal.
Dalolt, csattogott a madár.
Büvös, csapongó énekére
Kivirult a messze határ.

Rózsa erdő, virág-erdőbe
Borult egész, egész világ.
A fürtös akác rakva fürttel,
Önterhétől hajolt az ág.

Kehelyt nyitott minden kis bimbó.
Fényes, rózsaszín hajnalon.
Kék ég alatt, égő nap csókra
Kipattant a gyenge szírom.

Erdő, mező dús illattal
Illattal lón telis tele.
Szélid szellő át völgyön, halmon
Enyelegve szállott vele.

Óh édes! édes boldog emlék!
Hón epedett, hón szeretett!
Akkor nyilott, virult a rózsza
Szerelemem akkor született.

Év szállt, repült azóta évre.
Ah! most is oly drága nekem
E szerelem! — oly boldogító! . . .
— Emlékszel-e még, édesem?!

Borsody Béla.

Bevádolom . . .

— Rajz. —

Csendes a szérűskert. A lábasjóság bennrekedt az istállóban. Az öreg béresek lassu mozgással járnak-kelnek a besavanyított csalamádé körül. A nyári aszály kiforrázta, de az őszi bőséges eső helyrehozta a luczernát. Hirtelenében nőtt, föl sem takarmányozhatták. Azt is a csalamádéval besavanyította az ispán ur. Ezt a besavanyított csalamádé-luczernafélétt hordják most az etetéshez, mert hamar nyakunkra szakadt a hó. Négy székér már elballagott, most rakják az utolsó kettőt. Szabó András meg Béres János, a két öreg béres maradtak utolsónak. Nem azért, mintha talán restelkednének, mert hiszen munkában vették meg és attól viszi el a halál őket, de mivel mondanivalója van mind a kettőnek. Még két év előtt haragosak voltak. Valami asszonyháborúság keletkezett köztük, hanem azért most mégis szólnak egymáshoz. Panaszos a mondanivaló. Andris kezdi, mert ő az öregebb, illő, hogy ő szóljék előbb. Segít Béres Jánosnak a besavanyított csalamádé-luczerna rakásban, aztán a munkaközben lassan indul a szava.

— Be savanyu szaga van ennek az izének.
Béres János: ránéz öreg társára. Már tudja, hogy beszélni akar valamit, hát válaszol.

— Kijut nekünk is belőle . . . (Már mint a savanyuságból)

— Bizony keserűség is jut, — mondogatja Szabó András. Aztán feldob két, három lapáttal a ronda takarmányból. Aztán gondolkozik és folytatja csendesen.

— A konvenció nem vala halmazva. Ugy-e te is láttad János?

— Bár csak elütve mérte volna! . . .

— Aztán giz gaz ocu került a zsákunkba . . .
Szabó András köhint. A pipáját a bal szája széléről áttaszítja a jobb szája szélére. Az fordulatot eseményt jelent a béresnépség között, amit Béres János szó nélkül megért.

Elhallgatnak mind a ketten, mert jön az ispán ur. Ott álldogál az ispán. Az alatt a két öreg béres rakja a szekereket. Nem igen beszélnek, vagy ha éppen szólnak is, a szó az ökrök takarmányáról esik. Közbe gyakrabban néznek egymásra, aztán csak úgy a kalap alól haragosan átpillantanak az ispánra. Másról beszélnek,

mint a mire gondolnak, de legtöbbet hallgatnak, míg végre a két öreg megrakja a két szekeret.

Az ökrök csendesen, méltósággal ballagnak a hízaló felé. A két öreg szó nélkül lépeget a szekerek mellett. Béres János füttyölni is szokott, de most nem füttyöl. Az ispán ur is másfelé veszi az utját. Átmegy a szérűskert tulsó oldalára a esikökhöz.

Az ispán ur közbejövetele megzavarta a két öreg béres beszédjét. Nem is folytatják azután. Talán el is felejtették, hogy miről beszéltek, de otthon az ócska cselédlakás ajtaján belül az asszony újra felszítja az emlékeztést.

Estére jár az idő. Vacsorához ülnek. Már a kenyérszelésnél kitért a panaszos szó. A puhabelű, fehér czipó helyett savanyu fekete kenyér kerül a kés alá. Az asszony oda tartja a frissen vágott kenyeret az Andris béres orra alá:

— Szagujja kend! . . .

— Ejnye de furcsa savankás élet.

— Eczetes kinyér. Ilyenért szógál kend. Ilyet érdemel a munkás ember? Kutyanak is rossz volna!

Szabó András úgy, amint kapja a kenyeret, meg is izleli. Rágja, forgatja a szájába, aztán kiköpi.

— Uram bocsásd meg a vétkeket! — mormogja az öreg, mintha bocsánatot kérne az Istentől, hogy az életet, az életet kenyeret kivetette.

Elkeseredve szól újra az asszony.

— Azt hiszi kend, hogy nem tudok sütni? Még a tiszta hamuból is jobb kenyér került ki az én kemenczemből. Hát volt kendnek szeme, mikor a konvenciót kimérték? . . .

Az öreg béres mormog valamit.

— Hát ha volt szeme, miért nem volt szája? — forgatja a szót az asszony. — Ilyen élet! . . .

Szabó András vakarja a fejét, pedig nem viszket. Az asszony tovább nyelvel, mert nagy a keserűsége. — Közbe úgy tetszik, mintha lépteket hallana. Alább hagy a hanggal. Nem azért, mintha a bosszúsága szűnne, hanem mivel cselédembernek csak a négy fal között lehet veszekedni.

Jól hallott. Csakugyan jött. Béres János errefelé tartott. Ő zavarta meg a házi pörpatvart. Előbb kopog az ajtón, mert az úgy tisztesség még a szomszédoknál is. Aztán belép. Köszön és széttekint. Amit lát, szó nélkül megérti és bizalmasan kimondja, amit akar.

vazatot a tényleges szolgálatban álló katonaságtól sem.

Mivel azonban az általános szavazati jog nem alapelv, hanem — higyük: ma már fejlődési processus — az általános szavazati jog e század jogosult mozgató elve lett s a mai magyar parlament is az általános szavazati jog aegise alatt született meg; ezt az általános szavazatot mint közjót képviselik a mi választott képviselőink is.

Hogy az elv mit hoz, azt nem tudjuk, de hogy jó kezekbe került ezekkel a mi kipróbált képviselőinkkel, az meggyőződésünk. Dr.

FARKAS ÁBRAHÁM.

Ismét lefutott egy derék magyar embernek a homok-órja, s elköltözött oda, hol ősei pihennek. Az elköltözött nyugodt lélekkel ment a hosszú utra, ahonnan nincsen visszatérés, ahol becsapódik a földi élet örökre lezárt kapuja. Nyugodt lélekkel, tiszta lelkiismerettel hunyta le szeméit, mert élete tiszta volt, mint a hegyi patak kristály vize; akaratereje és jelleme szilárd, mint a kőszikla és nem is törhette azt meg más, csak a halál mindent összemorzsoló keze. Csak a legutóbb megtartott vármegyei közgyűlésen is ezt igazolta hazafias nyilatkozata, midőn a kibékülés, a politikai helyzet változásának szeresés pillanatában örömeinek adott kifejezést. Ezt igazolta tartalmas és szép stílussal megszerkesztett nyílt levele is, melyet választóihoz intézett és most elszakadva életfonalá, befejezte földi tevékenységét, elvette hosszú, nehéz földi munkájának mindnyájunk közös jutalmát: a csendes földi pihenést.

Nehéz egy léha, szennyes élet után meghalni; de annak, akinek élete tiszta és munkában gazdag volt, könnyű és magasztos.

Nehéz idegen földben pihenni, de könnyű a magyar haza, az édes szülő és ősi birtok földjében örök álomban szenderegni.

Igy halt meg *Farkas Ábrahám* s ezért lesz pihenése könnyű és zavartalan. — A mily határozottan és biztosan nézett életében szembe minden veszedelemmel, úgy fogadta a halált is, e legyőzhetetlen ellenséget. Nem adta meg magát az utolsó pillanatig. Bár kedvezett neki a sors, mert rövid volt a küzdelme, de mégis neki is el kellett esni. Folyó évi április hó 30-án hunyt el Budapesten. Szép napot szánt neki a végzet, midőn a tavasz legszebb verőfényében és virágaiban már kigyönyörködhetette magát, akkor szállította az örök sötétség végtelen birodalmába.

Szomorú május 1-ére virradtunk. Általános megdöbbenést keltett bennünk a táviró sodronya, midőn azt hozta hírül, hogy *Farkas Ábrahám* jobb létre szenderült. Mint a villám csapott le a szomorú hír s addig kételkedtünk is benne, míg a vármegyházára tűzött gyászlobogó meg nem győzött bennünket, hogy bizony elköltözött közülünk.

Sőt már ott pihen ősei mellett a dúlházi családi sírboltban kedves élete párja kihűlt teteme mellett, mivel a tulvilágon is már boldogan találkozott.

Itt hagyta nagy családját és kiterjedt rokonságát mély gyászba, reánk pedig a kedves emlékezés fátyolát borítva. Ritka e fátyolnak szövege, mert könnyű azon nekünk áttekinteni és mindig az ő előkelő férfias alakját fogjuk szemlélni és tetteit nem feledni.

Tekintsünk vissza múltjára. Az elhunyt fia volt *Farkas Miklósnak*. Iskoláit Rimaszombatban kezdte és atya gondos nevelésben részesítette. Már 14 éves serdülő gyermek volt, midőn 48-ban a magyar szabadság zászlaját kitűzték. Atyja is rokonával *Samarjay József-*

fel, a többi jó hazafiakkal a harez mezejére sietett, a kis Ábrist pedig a jó *Baksay Pista* bácsi gondos kezeire bízta, ki a forradalom alatt sokat mesélt neki a magyar nemzet diósége multjáról s itt fogott szikrát szive a hazaszeretetért, a mely az utolsó pillanatig lángolt kebelében.

Forradalom után Sárospatakon, majd pedig Rozsnyón folytatta tanulmányait és az érettségit is e helyen tette le, hol a rozsnyói jólelkű barátok klastromában volt szállása és itt tanulta meg a más vallásfelekezetek meggyőződéseit is tisztelni és örömmel mondhatjuk róla, hogy nem is volt soha sem türelmetlen.

Jól sikerült érettségi vizsgája után a bécsi egyetemre ment jogásznak, majd pedig a jogot elvégezve, a magyarvári gazdasági akadémiára vonzotta vágya és azt is jó sikerrel elvégezve haza jött gazdálkodni.

1860-ban a vármegye a szerkei járás szolgabirájává választotta és ekkor vette nőül a bájos és jó lelkű, nemes szívű, messze földön híres *Ragályi Etelkát*, kivel 40 évig élt együtt a legboldogabb házasságban.

Az alkotmányos élet felfüggesztésekor haza vonult birtokára s ez után a gazdálkodásnak és családjának szentelte életét, de e mellett a hazafias politikai szerepléstől sem maradt el. — 1870-ben az általa megalakított megyei gazdasági egyesület elnökévé választotta s annak 30 évig volt e'nöke. — A gazdasági és különösen a lótenyésztési ügyek országos rendezésekor *Kozma Ferenc* ministeri tanácsos, ezen ügyek kormánybiztosa felismerve tehetségét, jelentékeny szerepet juttatott neki e nagy munkában és így tett a gazdasági ügyek terén országos hírnévre szert.

Érdemeiért az országos gazdasági egyesület választmányi tagjául választotta, s minden kiállítás alkalmával részére a juryben az első között biztosított neki helyet. A kiállításokon lovaival számtalan érmet és elismerő oklevelet nyert és istállójának híre messze földre eljutott.

Sok tevékenysége mellett a vallási életéről sem feledkezett meg. Hosszu ideig volt a gömőri ev. ref. egyház kerületi főgondnoka és 26 évig tanácsbírája.

A 70-es években ő szervezte városunkban az első önkéntes tűzoltó együletet, s ennek is bosszu ideig volt főparancsnoka. Tagja volt az összes megyei s más bizottságoknak.

1901-ben a rimaszombati kerület országgyűlési képviselőjévé választotta s 2 cikluson át képviselte a kerületet.

Mind oly tények ezek, melyek nagy alkotó erejéről tesznek fényes tanúbizonyságot. Résztvett a politikai és társadalmi élet minden egyes mozzanatában, s ez biztosította neki előkelő társadalmi állását és mindenki szeretetét, tiszteletét, amely oly imponánsan nyilatkozott meg folyó hó 30-án végbement temetésén.

A család és nagyszámu rokonság mellett a vármegye és városnak előkelőségei és a nép állotta körül koporsóját az igazi részvét érzetétől áthatott szívvél és könyező szemmel. — *Czinke István* rimaszombati ev. ref. első pap végezte a temetési szertartást remek, szívet átható szép egyházi imával és beszéddel, s mellette *Szalóczy Dániel* második pap és *Simon József* segédlelkész segítettek. — A kórus *Szűcs György* kántor vezetése alatt gyönyörű összhangban előadott gyásziékekkel bucsuztatta s azután a nagyszámu gyászoló közönség és végtelen hosszú kocsis-sor kísérte a város kapujáig a *Dulháza* vivő koporsót.

Koporsója a művészet remeke volt, a négy ló által vont gyászos kocsit előtt pedig egy külön, szebbnél-szebb élő virágokból font, számra körülbelül 100 koszorúval megrakott kocsit haladt.

Mély és tiszta részvét volt az, mely *Farkas Ábrahám* utolsó útjában kísérte.

Példátlan és az imadásig szerető férje volt hitvesének és a leggondosabb, s legáldozatkészségesebb atya gyermekeinek. — *Tamásfalai kastélyának* ajtait mindig a legősintébb magyar vendégszeretettel nyitotta meg vendégei előtt, s idegenben is híre volt annak.

— Mondja meg kend, — beszél az asszony — hogy hűségesebb cselédjei még sohasem voltak. Mi nem panaszkodtunk sohasem! Akár meg is halunk a mi jó urunkért, de keserű a kenyér! Ocsut kaptunk konvenczióba. Mérget eszünk a mindennapi imádság között. A méltóságos grófnak olyan jó lelke van, hogy ezt el nem tűri. A boldogult édesanyja nevenapiján a bort sem adták ki az idén. Ez a szent kegyeletesség megsértése.

— Erről sejtelve sincs a mi jó urunknak! — magyarázza Béres János. — Hej! ha megtudja, de megmossa az új ispán fejét.

— Hát csak azért is bevádolom! — tört ki újra a keserűség a Szabó András ajkain.

Sokáig magyarázták Szabó Andrásnak, hogy mit és hogyan beszéljen a méltóságos gróf ur előtt. A hosszas beszéd után már szinte megkönnyebbültek a panaszosok, mintha teljesedett volna a kívánságuk, mert a panaszkodóknak már az is jól esik, ha szabadon, istenigazában elmondhatják azt, ami fáj.

Másnap csakugyan jelentették az irodában, hogy Szabó András a legidősebb béres, aki 20 esztendeje szolgálja a grófi uradalmat, hát a méltóságos gróf uralmával beszélni akar . . . Ez szörnyű nagy lépés volt, de megesett.

Az alkalom sem soká késett. A gróf leutazta a birtokára, hogy a gazdaság ügyeit áttekintse. A vádászatok igen sok időt foglaltak el a gróf urtól, azért mégis már az ötödik napon hívták az irodába Szabó András bérest.

A cselédek reménykedve és bizalommal bocsátották el a szővivőjüket. Az öreg András béres ugyancsak reménykedett és hadakozott a két kezével, aztán előadta, hogy mit és hogyan fog elmondani a méltóságos grófnak. A vádolás igen erős volt. A cselédség megváltóját látta az öreg Szabó Andrásban.

Még az urasági lakosztály előszőnyekerítésén is átitott az öreg Szabó András:

— Csak bizátsok rám! Bevádolom . . .

Egy percz és már ott állott a kedves grófia előtt. A méltóságos gróf éppen az új ispánnal beszélt. Ezt jól látta Szabó András az üveges ajtón át. Ez némileg megzavarta.

Illó tisztességgel kopogott, pedig nyitva volt az ajtó, csak éppen hogy be kellett menni. Köszönt is tisztességesen, mint afféle öreg, tisztességben, becületben öszülő szolgáló ember, aki az urát halálig tiszteli.

Elköltözött! Mert a sors könyvében ez volt megírva Itt hagyta családját, szomorúságba és gyászba borítva. Nehéz a vigasztalás s erre földi ember nem is képes, de jóleső érzés az őszinte részvét. Sietünk tehát e megemlékezésünkkel a gyászoló család előtt azt kifejezni.

Fogadja a nemes család azt oly őszinte szívvél, a mily őszinte fájdalommal kísértük mi ki *Farkas Ábrahám*ot váresünkbe!

Legyen pihenése csendes és emlékét ne mossa el a feledés!

* * *

Dulháza a környékbeli lakosság feketébe öltözve nagy tömegben gyűlt össze az érdemes férfiú végtisztességén f. hó 4-én délelőtt. A bánatos család teljes számban állotta körül a koszorúktól borított ravatalt s sorakozott a környék református papsága, mely tiszteletteljes meleg részvétének testületi megjelenésével is kifejezést adott.

A gyászbeszédet *Komjáthy I. ev. ref. lelkész* mondotta s ennek megható végszavai után az elhunyt tiszt férfiú hűlt tetemeit a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

Temetés után a jelen volt papok *Csabay Pál* vezetésével testületileg jelentek meg a gyászoló család előtt s az ev. ref. egyházmegye őszinte részvétét fejezték ki.

* * *

A család a következő gyászjelentést adta ki:

„*Farkasfalvi Farkas Zoltán* nejevel zólyomi és királyfalvi *Glós Mária*val, valamint gyermekei: *Balázs, Zoltán, Atilla* és *Fabián*nal; — *Jolán*, öz. mezőhegyesi *Hegyess Sándorné* gyermekeivel: *Jolán* férjezett *Fülöp Dezsőné* családjával; *Róza, István* és *Sándy*val; — *Sarolta*, férjével sipeki *Balás László*val és gyermekei: *László, Éva, Villibald* és *Gézával*; — *Erzsébet*, férjével *markus* és *batizfalvy Mária*ssy *László*val és gyermekei: *László, Zoltán* és *Lilivel*; — *Etelka*, férjével *lovasi Szakall András*sal és gyermekei: *Etelka, András* és *Olgával*; — *Géza*, nejevel *ragyolezi Csoma Mária*val és fiával: *Gézával*; *Matild*, férjével *alpári Abonyi Andorral* mint gyermekei; — *zalaegerszegi Samarjay János* nejevel és öz. *Bánhidy Istvánné* szül. *Samarjay Mária* mint unokatestvérei és sógora: *kis-csoltói* és *pelsőci Ragályi Béla* családjával a többi rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvél tudatják, a forrón szeretett édesatyja, nagyapa, após és rokonak *Farkasfalvi Farkas Ábrahám* nagybirtokos, volt országgyűlési képviselő, a gömőri ev. ref. egyházmegye volt főgondnoka, Gömörmegye Gazdasági Egyesületének volt elnöke, stb. stb. április hó 30-án este 9 órakor, rövid szenvedés után, 69 éves korában történt gyászos elhunytát. — A gyász-istentisztelet az ev. ref. egyház szertartása szerint folyó évi május hó 3-án délután 3 órakor *Tamásfalván* fog megtartatni. — A drága halott hűlt tetemei pedig folyó hó 4-én délelőtt 10 órakor *Dulháza*n fognak a családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. — Áldás és béke drága emlékének!”

Országos képviselőválasztások.

Megyeszerte lefolytak a választások s általában azt lehet mondani, hogy az érdeklődés — 2 kerületet kivéve — lanya volt.

A rimaszombati választókerületben *Medveczky Sándor* kir. közjegyző volt az elnök, ki a bizottság tagjainak eskülettele után 30-án reggel 8 órakor felolvasta az ajánlást, mely szerint a kerület képviselőjéül dr. *Bernát Istvánt* ajánlották. Miután a kitűzött időig: fél 9 óráig más ajánlat nem adatott be, az elnök dr. *Bernát Istvánt* a rimaszombati kerület egyhangulag megválasztott képviselőjévé jelenté ki.

Az új országgyűlési képviselőt nagy bizottság hívta meg a bódéba s az elnök szép szavak kíséretében átadta

Aztán még egyszer köszönt, örvendett, hogy a méltóságos gróf egészséges, hanem a vádaskodást úgy elfeledte, hogy el sem tudta mondani . . . Csupán arra gondolt, hogy miért nem hozott a fekete, keserű cipőből egy darabkát! Az a savanykás cipő sokkal jobban beszélt volna, mert ő nem tudott beszélni. Ha azt a keserű életet a kezébe veszi, talán ő is inkább tudna vádaskodni, de így? . . . Hogy is kezdje a panaszát az előtt a jó ur előtt, akinek husz évnél több ideje eszi a kenyéret, szántja a barádáját? . . . Hogy is kezdje? . . . Hát ezt csak gondolta, de sehogyse kezdette el a bevádolást.

Végre a jóságos ur, a méltóságos gróf segítette ki a kátyúból a vádaskodásra készült Szabó András. Megköszönte az üdvözlést, kegyesen fogadta, hogy örülnek az ő egészségének és végül a ragaszkodást emlegette, mit a nép fia éreznek vele szemben. A beszéd végén kezét nyújtott az öreg béresnek, Szabó Andrásnak.

— Mi nagyon szeretjük a méltóságos gróf urat — hebegte az öreg András és ez vala a bevádolás teljes szövege.

Boldogan ment vissza a küldők közé és nem a kemény bevádolásról beszélt, pedig azt várták a társai, hanem arról, hogy vele a méltóságos gróf kezét szorított.

De csodálatos dolog, hogy az el nem mondott panaszának mégis volt foganatja. Gondolta a nemes gróf, hogy a szegény nép fia, ki nála öszült meg a munkában, nem hiába jelentkezett az urával való beszélgetésre. A pusztá üdvözlésnél más indította arra. És ezeket elgondolva délután elsétált a cselédházak felé. Ott azután a kis Szabó Juliska gyerekes örömmel szaladt a méltóságos gróf ur elé s mire az édes apja észre vette, már megmutatta a keserű, fekete kenyéret.

— Kérem szépen a méltóságát, az ides apám Szabó András itthon feledte a panaszos kenyéret. Ilyet eszünk most, mert az új ispán ur ocsut ocsut a konvenczióba. De hiszen ezt elmondotta a jó méltóságos urnak az ides apám, hát tessék megkóstolni!

A gróf megizlalta a kenyéret és megértette az el nem mondott bevádolást. Segített is a nép baján, de az új ispán sehogyse bírta kitalálni, hogy ki vádolhatta be őt a gróf ur előtt, mert Szabó András egy szót se szolt a bajáról.

Péterfy Tamás.

a mandátumot, melynek átvétele után dr. Bernát István meglehangú köszönetet mondott a választók megtisztelő bizalmáért s ígéretet tett arra, hogy a kerület érdekeit szívesen, lélekkel és minden képességével fogja szolgálni.

A választás külső képe nem volt zajos. Reggel 8 órakor a különvonalat érkezett választók, mintegy 450 en zászlók alatt bevonultak, majd később, a választási aktus lezajlása után a Szuhavölgy választói vonultak be kocsi-kon úgy, hogy mintegy 600—650 választó volt a városban. A választás után kivonultak a vásártérre, hol áldomást ittak s lelkesen ünnepelték és éltették a dr. Kovács László polgármester kíséretében megjelent új képviselőt, kinek tiszteletére este a Tompa-szállodában fényes bankettet rendeztek, melyen Fáy Gyula főispán is megjelent s az első pokárköszöntőt ő mondta az új képviselőre, majd dr. Bernát István mondott újból köszönetet, dr. Kovács László az új főispánt. Fáy Gyulát éltette s azután egymást érték a felköszöntők, melyekben leginkább Bernát István új képviselőt ünnepelték. A banketten a hajnali órákig maradt együtt a kedélyes és lelkes mulató közönség.

Mikor Rimaszombatban a választási aktus véget ért, akkortájt befejezést nyert Rozsnyón, Putnokon és Kőviben is a választás.

Rozsnyón Sulyovszky István kir. tan. volt a választási elnök s itt egyhangulag megválasztották gróf Andrássy Géza alkotmánypárti jelöltet.

Putnokon Tornallyai Zoltán volt az elnök s a függetlenségi párti Putnoky Mórictot választották meg egyhangulag, ki aztán nyugodtan mehetett bába, hogy a geszteteli választókat bevigye Rimaszécsre szavazni.

Kőviben Lukács Géza vármegyei főjegyző volt a választási elnök, s maga az aktus rövid lefolyású volt, egyhangulag képviselővé választották Szentiványi Árpád függetlenségi párti jelöltet.

Nagy küzdelem volt a rimaszécsi és jolsvai kerületekben.

Rimaszécsen Horváth József volt az elnök, helyettese Komáromy István A szavazatszedő küldöttség elnöke Bornemisza Elemér volt, helyettese Vattay László. A felvonulás élénk volt s a nagyvendéglő volt a központ, melytől kétoldalt katonai kordon által szétválasztva állottak a Dráskóczy László és Ligárt János pártja.

A szavazás rendszerben folyt közönségeként s a küldöttségi elnöknek már 4 órakor befejezést nyert s itt 6 órakor már a záróra is letelt.

Az elnöknek a községek fél 9 órára szavaztak le s azután az elmaradtak úgy, hogy fél 10 óra tájban a zárórát kintették. Ekkor Dráskóczy László többsége volt.

A záróra letelte után az eredményt kihirdette az elnök. Dráskóczy László kapott 913. Ligárt János pedig 677 szavazatot, s így Dráskóczy László 236 többséggel választatott meg.

A jolsvai kerületben dr. Fornéth Gyula tb. főjegyző volt az elnök, küldöttségi elnök pedig: dr. ifj. Mihalik Dezső rócei polgármester. Itt leszavazott: 1708 választó, Szontagh Andor alkotmánypárti 1087, Hevessy Elemér függetlenségi párti 621 szavazatot kapott, s így előbbi lett a kerület országgy. képviselője 466 szavazattöbbséggel.

Hirek és vegyesek.

Bucsulakoma. Hámos László volt főispánunk tiszteletére a mai napon délután 1 órakor, a vármegyháza dísztermében rendezett bucsulakomára már ez ideig 200 résztvevő jelentkezett. Ebből itélve, a lakoma imponánsan fog sikerülni. Annak lefolyásáról a jövő számunkban fogunk referálni.

Elöléptetés. Nagy Pál és Pongrácz Pál honvédhadnagyok a májusi előléptetések alkalmával főhadnagyká lettek előléptetve.

Áthelyezés. Pongó Lajos adótsízt a helybeli m. kir. adóhivataltól az egri kir. adóhivatalhoz helyeztetett át. A távozó tisztviselő a polgári olvasókör szorgalmas és buzgó jegyzője volt s távozását sokan őszintén sajnálják.

Kinevezés. A rimaszombati pénzügyigazgatóság Fächer Barna rimaszombati adóhivatali gyakornokot a tornallyai adóhivatalhoz díjas gyakornokká, Smál József berzetei lakost a rozsnyói adóhivatalhoz díjtalan gyakornokká nevezte ki.

Esküvő. Koncsko J. pénzügyi számtiszt mult hó 28-án tartotta esküvőjét Szentes Margittal Kaposváron.

Eljegyzés. Kis-rákói és bisztricskai Lehoczky Ervinát eljegyezte király-lehottai Lehoczky Márton, a rimaszombati kir. törvényszék jeles aljegyzője.

Anyakönyvvezetők kinevezése. A belügyminister Gömör-Kishontvármegyében a geszteteli anyakönyvi kerületbe Katona Aladár körjegyzőt, a putnokiba Dantsek Gyula jegyzőt, a sajszentkirályiba Lengyel György körjegyzőt, a pelsüciébe pedig Friedrich Barna jegyzőt anyakönyvvezetőknek nevezte ki.

Áthelyezés. Az igazságügyminister Pongó Mihály rimaszécsi járásbírói irnokot a rimaszombati kir. törvényszékhez helyezte át.

Halálozás. Rimaszombat város tisztikarának egyik derék, tisztességes és szolgálatában megbízható, hűséges tagja hunyt el f. hó 4-én. Szabó József városi adópénztárnok, Dr. Szabó Károly városi tisztiorvos öcsese, hosszas betegeskedés után 43 éves korában meghalt. Az elhunyt azelőtt mint iparos működött itt, s mint szorgalmas, ügyes munkás mindenkor becsülettel végezte dolgát. Később megválasztották a városhoz a törekvő, komoly embert, ki a polgári olvasókörnek választmányi tagja, s a temetkezési egyletnek jegyzője volt. A városnál adóhivatali pénztárnoki állását lelkiismeretesen és felelős hatósága teljes megelégedésére és elismerésére méltón töltötte be. Halála városzerte őszinte részvétet kelt, s az elhunytat gondosan ápoló szerető édes anyja és a család többi tagjai előtt a jó barátok tömegesen fejezték ki részvétüket. A város közönsége és tisztikara nevében külön-külön tett koszorút a ravatalra Dr. Kovács László polgármester, a temetkezési egylet szintén tett koszorút a ravatalra. — A boldogultnak temetése ma d. u. 4 órakor lesz a jánosí-utcai gyászházban. — A mélyen megsomorodott család a következő gyászjelentést adta ki: „Öz. Szabó Jánosné született Miskolczi Teréz,

Szabó József, Szabó Teréz férjezett Cseh Istvánné, dr. Szabó Károly, Cseh István városi közgyám gyermekeivel fájdalommal jelentik, hogy a szerető fiú, gondos édes apa, jó testvér, sógor és nagybátya Szabó József városi adópénztárnok f. évi május 4-én, délután fél 3 órakor életének 43 ik évében elhunyt. — A boldogult temetése az ev. ref. vallás szertartása szerint f. évi május hó 6-án délután 4 órakor lesz. — Béke legyen hűlt porai felett!”

Nyugdíjazás. Nem közönséges nyugdíjazásról szólunk akkor, mikor az öreg Teleky János ügyészségi hivatalszolga nyugalomba vonulásáról referálunk, mert ez a 75 éves öreg ember — volt 48-as vitéz honvéd — 38 évnél hosszabb idő óta végezte szolgálatát pontosan, lelkiismeretesen és kötelességtudóan. Megbízhatóságával és példás magaviseletével a kir. ügyészség elismerését érdemelte ki. Most május 1-ével nyugdíjba ment a derék öreg hivatalszolga, kinek szolgálataért dr. Mészáros István kir. ügyész elismerését fejezte ki. Az állás betöltésére a pályázat is kiirattott. 500 korona tisztes, 100 korona évi személyi pótlék, 100 korona ruhaátalány, 120 korona lakpénz és 60 korona lakpénzpótlék a III. oszt. hivatalszolga fizetése, mely állásra két hétig lehet pályázni. A kérvények a kir. ügyészséghez adandók be hat hét alatt.

Évkönyv. A gömörmegyei magyar közművelődési egyesület 1905. évi működéséről Vary János egyleti titkár gondos összeállításában egy külön füzetben jelent meg az évkönyv, melyben a f. évi március hó 25-én tartott közgyűlés jegyzőkönyve, a tisztikar és a tagok névora — valamint az alapítványok részletezése is be-foglaltatik. Az évkönyv Rabély Miklós kiadásában jelent meg s e napokban küldetett szét a tagoknak.

Halálozás. Sichert Károlyné szül. Koncsei Valéria — Sichert Károly konzervgyári főkönyvelő — fiatal hitvese, kivel csak két év óta élt boldog házasságot, f. hó 2-án 27 éves korában elhunyt. Hűlt teteit f. hó 3-án Kassára szállították a családi sírboltba. A koporsó kivitelekor a vasuti állomáshoz elkísérte utolsó útjára a korán elhunyt fiatal asszonyt a konzervgyár személyzete teljes számban.

Közgyűlés. A eszi jód-bróm-gyógyforrás részvénytársaság f. hó 1-én Csizben tartotta évi rendes közgyűlését eszi Molnár József elnöklésével. A közgyűlés öröndetes tudomásul vette a fürdő szép fejlődéséről, látogatottságának növekedéséről szóló jelentést s egyhangulag elismerését fejezte ki a szakszerű és helyes irányú vezetésért, melylyel Glós Arthur igazgató a fürdő érdekében sokat és folyton fáradozik. A legutóbbi balneológiai kongresszuson sokat foglalkoztak az ugynevezett radioaktivitással, melyet pl. a gasteini hatóság gyógyfürdő vizében fedeztek fel, s miután a víz különösebb gyógyhatványokkal bíró alkotórészeket nem tartalmaz, s mégis szép gyogyeredmények értek el, ezt a víz radioaktivitásának tulajdonítják. Ezt a gyógyhatányt a eszi bőséges jód-bróm-forrás vizében és iszapjában is felfedezték, s így a jövőben még fokozottabb sikereket várnak e bámutatos hatású gyógyfürdőtől, melynek igazgatósága egyhangulag elhatározta, hogy a modern orvostudomány-nal mindenkép lépést kívánván tartani, a Röntgen-sugarak előállítására szükséges berendezést is megszerzi. Ez vizsgálatokra és kezelésre egyaránt fontos gyógyszer, melynek költséges bevezetése a fürdő értékét jelentékenyen fokozza. A Röntgen-sugarak alkalmazása már az idejében megkezdődik. — A fürdőtelep egyik régóta érzett hiányával is behatóan foglalkozott az igazgatóság. Ez a vízvezeték kérdése, melynek megoldása nagy — mintegy 100000 koronát tevő — anyagi áldozattal jár. Az igazgatóság elhatározta, hogy mihely módját ejtheti, a vízvezeték létesítését keresztül viszi, s kétségtelen, hogy a fürdő jövő fejlődésében és higienikus berendezésében ez a kiválóan fontos tényező nagy szerepet fog játszani. — A költségvetés megállapítása után az igazgatóságból kilépő tagok: Molnár József, Pavár Andor és Süteő István újra megválasztattak. A közgyűlés után kedélyes bankett volt, melyen megyénk előkelőségei közül többen megjelentek, s részt vettek azon a hölgyek is. Az ebéd folyamán is elismeréssel méltatták a gyógyfürdő vezetőségének buzgó és lelkes — fáradságot és áldozatot nem kímélő — működését, mely biztosítéka annak, hogy a természetadta mérhetetlen nagy kincs s szenvedő emberiség javára fog kihasználtni, s a fürdőbe fárado beteg megfogják ott találni a kényelmet és megfelelő gyógyszerközetet. — Itt említjük meg, hogy már mostanáig 45 vendég használja a jótékonyhatású kúrát.

Új közkút. A városi tanács nagyon bölcsen, a két év előtt bekövetkezett vízhiány pótlására, egy új közkutat ásattat a napokban a Tompa szálloda előtt. A helyet igen szerencsésen választották meg, mert bő forrásra akadtak. Azonban a közegészség és tisztaság érdekében kötelességünk a városi vezetőséget felhívni, hogy mielőtt a kutat a közhasználatra által adnák, a vizet szakértőileg vizsgáltsassák meg, mert e helyen a mult században temető volt. — Mióta több tifusz-eset fordult elő a multban, kötelességünk ez aggodalmunknak nyílt kifejezést adni.

Továbbképző tanfolyam tanítók, tanítónők részére. A vallás- és közoktatásügyi minister a folyó iskolai év szünetében és pedig július hó 2-től kezdődőleg az 1906. évi január hó 10-én 102 594—905. sz. a. kelt rendelettel kiadott tanítói továbbképző tanfolyamok szervezeti szabályzatában foglaltak alapján több állami képzőintézetnél, a korábbi évekhöz hasonlóan három hétre terjedő tanítói és tanítónői továbbképző tanfolyamok fognak tartatni, még pedig tanítók számára a budapesti I. kerületi, a kolozsvári, a bajai és a sárospataki állami elemi iskolai tanítóképző intézetekben; tanítónők részére pedig a budapesti II. kerületi, a kolozsvári és a szabadkai áll. elemi tanítóképző intézetekben. — A felvételi kérvények f. évi május hó 15-ig a kir. tanfelügyelőséghez adandók be, a hol, valamint a „Néptanítók Lapjának” legutóbbi számában bővebb tájékozás szerezhető.

Birtokváltások. A báró Vay-féle harkácsi birtokot, melyet Reinitz Zsigmond, Holländer Lajos és dr. Cziner Miksa vettek meg, m. hó 26-án tulajdonosai eladták Spanyol József jakói földbirtokosnak. A cserenésényi volt Hámos, utóbb Fáy-féle birtokot, melyet néhány hét előtt Löwy Samu losoncai kereskedő vett meg,

tulajdonosa eladta Zmeskál Zoltán volt országgyűlési képviselőnek. — Az ochtinai Marton-féle családi birtokot nagyszlabosi gazdák vették meg 140000 koronáért.

Halálozások. Báró Radvánszky Béla koronaár, ki tanulmányait mint magántanuló gimnáziumunkba beiratkozva jelesen végezte s iskolánk iránt kegyelettel és jóindulattal volt, 57 éves korában Budapesten meghalt. — Ugyanott elhunyt Lányi Bertalan volt igazságügy-miniszter — régebben itteni törvényszéki bíró — neje szül. Csáffordi Csillag Mária. Utóbbi csütörtökön délután Liptóhíbbén temették el.

Nyári menetrend. F. hó 1-én új vasuti menetrend lépett életbe, azonban ez csak más vidékeknek új, mert minket érdeklő változás csak annyi van benne, hogy a nyáron is fognak a rendes fűrdővonatok közlekedni. Rozsnyót, Dobsinát azonban érdekelni fogja az, hogy május 1-től a közvetlen koesi, mely Dobsinától Budapestig használtatott Füleken át az éjjeli vonatknál, most megszünt a vonalon, illetve csak Miskolcra át szállítja az éjjel Budapestre utazó közönséget.

Iskolánk tavaszi mulatságai. Ugy halljuk, hogy a helybeli főgimnázium ifjúságának tavaszi mulatsága, mely városunk nagy közönségének is kirándulása, e hó 29-én lesz megtartva. Régebben ezen majális öszeesett a polgári leányiskola és elemi iskolák majálisával, az utóbbi években azonban — nem tudni paedagogiai vagy más okokból — e jó szokást abba hagyták, minek a szülők nagy részére az a káros következménye lett, hogy a szabadkai erdőbe kétszer kellett megtenniük a kirándulást s kétszer viselniük e kettős kirándulással járó költséget. Kivitte ugyanis az apa gimnazista fiának mulatságára elemi iskolás gyermekét is, nehogy otthon baja történjék, de ismét kis elemi iskolás gyermekének majálisára is kiment az egész család s mind a ket esetben kitűnt, hogy a szabadkai erdő elég nagy a kivonuló közönség befogadására. A szülők nagy része anyagilag levén e dolognál érdekelve, visszaohajta az egyszeri kirándulások szokást. — Nem akarunk praepjudikálni az érdeklő tanári és tanítói testületék intézkedésének, de mindenesetre felhívni óhajtjuk figyelmüket a szintén érdeklő szülők pro vagy contra szóló véleményére.

Véres előjáték. A jolsvai választásnak emberélet is esett áldozatul. A választás előtti este ugyanis a különböző falvakból összegyűltek a Szontagh és Hevessypárti választók Lubenyiken, hogy reggel a választási aktusra bejárnak Jolsvára. A két ellenpárti szavazók között az éles ellentét civakodásban tört ki s ekkor Fagercsik egy szekérnek a löcsét vette ki és az egyik választóra rátamadt. Ez azonban elmenekült sértetlenül, de társai ekkor neki estek Fagercsiknek s a tőle elvett löcsével úgy fejbeütötte valamelyik, hogy a szerencsétlen ember a sérelem következtében meghalt. A bíróság megindította az eljárást s Prékopa Rezső nagyrőcei albiró, dr. Mészáros István kir. ügyész, dr. Zehery István törvényszéki orvos és dr. Gocso Gusztáv jolsvai körorvos f. hó 3-ikán megjelentek Lubenyiken. A törvényszéki boncolás kiderítette, hogy Fagercsiknek koponyáját összetörték és ennek következtében halt meg. A tettes kiderítése czéljából a nyomozás elrendeltetett.

Térzene. Oláh Gyula helybeli jóhírű cigány-primás jól szervezett zenekarával f. hó 1-én kezdte meg a térzenéket. Még alig két este gyönyörködött a közönség a zamatos magyar nótákban, már is panaszkodik az intelligencia, hogy a csöcsélek, kik különben semmivel sem járulnak a térzenét szolgáltató zenekar javadalmasához, az intelligens publikumot teljesen kiszorítják a térről, vagy pedig kénytelenek, ha ott akarnak lenni, a legzsilés-telenebb és botrányos beszélgetéseket és megjegyzéseket hallgatni. Ezen a dologon úgy lehetne segíteni, mert a rendőrség arra képtelen, hogy a Szécsényi-kertben zárt ajtók mellett tartatnék meg a térzene.

A gömörmegyei muzeum-egyesület tagjainak beiratkozottak. (VI. közlés.) Alapító tagok: Bornemisza István (Uzapanzit) 50 koronával, Bornemisza Elemér (F.-Bátka) 50 koronával. Összesen 13 tag.

Rendes tagok: A 10. sz. iven Lengyel László (Bátka), Bornemisza Dénes (Kassa), Szabó Agostonné (Budapest), öz. Ragályi Nándorné (Ragály), Patyánszky Szilárdné (Zsuppa), Bornemisza Istvánné (Uzapanzit), Szentmiklóssy Kálmán (Szemszuró); a 110. számú iven Kubinyi Andor, Szombath György, Marton Imre, Madarász Pál, Básthy Bertalan, Kontrátovics Elek, Rauschenberger János (Rimaszombat) 2—2 koronával. Összesen 101 tag.

Pártoló tagok: Feled, Serke, Simonyi, Darnya községek, Gömör Gyizella, Balogh Sámuelné, Szécsi Oszkár (Serke) 1—1 koronával; a 110. sz. iven Joós Elek, Pongrácz Pál, Ragályi István 2—2 koronával, Dalmay Kálmán, Striczky Árpád, Rudnay Barna, Vozáry Béla (Rimaszombat) 1—1 koronával. Összesen 83 tag.

Tagsági díjakat befizették: Bornemisza István 50 korona, Bornemisza Elemér 50 korona, Lengyel László, Bornemisza Dénes, Szabó Agostonné, öz. Ragályi Nándorné, Patyánszky Szilárdné, Bornemisza Istvánné, Szentmiklóssy Kálmán, Kubinyi Andor, Szombath György, Marton Imre, Madarász Pál, Básthy Bertalan, Kontrátovics Elek, Rauschenberger János, Joós Elek, Pongrácz Pál, Ragályi István 2—2 korona, Feled, Serke, Simonyi, Darnya községek, Gömör Gyizella, Balogh Sámuelné, Szécsi Oszkár, Dalmay Kálmán, Striczky Árpád, Rudnay Barna, Vozáry Béla 1—1 koronával.

Tisztelettel kérem az ivartó urakat, méltóztassanak a taggyűjtés befejeztével az „Aláírási ivatek” az aláírt tagsági díjakkal együtt a „Gömörmegyei Muzeum Igazgatósága Rimaszombat” címén beküldeni. A beérkezett tagsági díjakról nyugtató gyanánt az egyesület szervezéséig ezen hírlapi közlések szolgálnak.

Rimaszombat, 1906. május 4. Fábry János, muzeumi igazgató.

Gyermekölés. Sterbián Mária vernári leány még f. évi április 9-én gyermeket szült s a gyermeket titokban elföldelte. Az eset a bíróságnak tudomására jutott s a bűnös leányt letartóztatták. Azt vallotta, hogy magzata korán és halva született, azonban a bíróság felkutatva a magzat hulláját s törvényszéki boncolását rendelte el. Ez folyó hó 1-én Vernáron meg is ejtetett s Gazda Pál nagyrőcei albiró jelenlétében dr. Zehery István törvényszéki és dr. Horváth Akos veresközi uradalmi orvos végez-

ték. Az orvosok kiderítették, hogy a gyermek életképes volt s élve jött a világra. Az ügyészség a bűnös leány ellen gyermekölés miatt vádat emelt.

Gazdasági tanfolyam tanítók számára.
A földmivélségi miniszter ur a gazdasági ismétlő iskolák vezetésére hivatott s tényleg működő néptanítóknak mezőgazdasági irányú kiképzése céljából f. évi július hó 2 től bezárólag július 28-ig az algyógyi, adai, békéscsaba, breznóbányai, csákvári, csikszeredai, hódmezővásárhelyi, jászberényi, karczagi, komáromi, lugosi, nagyszentmiklósi, rimaszombati, szentimrei, szilágysomlyói és szabadkai földmives iskoláknál 20—20, összesen 320 néptanító részére négy hétre terjedő mezőgazdasági tanfolyamot rendez — Az érdeklődők figyelmét felhívjuk a „Néptanítók Lapjának“ f. évi május 3-án megjelenő számára. Tájékozás szereshető a vármegyei kir. tanfelügyelőségi hivatalban, hová a kérvények legkésőbb e hó 9-ig beadandók.

Vásár. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Tornallya gömörmei községben a május 21. és 22. ére eső országos vásár ez évben kivételesen május 22. és 23-án, az október 14. és 15-ére eső országos vásár október 16. és 17-én, a december 2. és 3. ára eső országos vásár december 5. és 6-án, a szeptember 21-ére eső hetivásár szeptember 19-én, az október 5. ére eső hetivásár október 3-án, az október 12. ére eső hetivásár október 10-én tartassék meg.

Táncmulatság Putnokon. A putnoki ifjúság ma, f. hó 6-án a fürdő megnyitásával kapcsolatban jóteknonyezelu zártkörű táncvigalmat rendez, melynek tiszta jövedelme részben az Egyenlőségi Kör, részben pedig a már meglévő szinpadai felszerelések kibővítésére fordítatik.

Wilson-féle cirkusz mult vasárnap utolsó előadásban bucsuzott el városunk közönségétől. Ez este megtelt a nézőtér s a válogatott műsor sok szórakozást nyújtott az intelligens szépszámu közönségnek. — A birkózás is érdekes volt, a lengyel legyőzte az erőteljes olasz birkózót. A bucsuelőadáson a társulat összes tagjai közreműködtek. A társulat innen Balassagyarmatra ment.

Gyujtogatás. A Csetnek völgyéről vesszük a hirt, hogy Hevessy Elemérnek, a jolsvai választókerület képviselőjelöltjének f. hó 1. ére virradóra gazdasági épületeit felgyujtották. A kár igen jelentékeny, mert az összes épületek és takarmányművek elégték s mint értesülünk, biztosítva nem volt. A gyujtogatást a választásból kifolyó nemtelen bosszúnak tulajdonítják.

A gömörmei muzeumnak ajándékozott tárgyak jegyzéke 1906. április havában.

Kazinezy Ferencz munkáinak II. és III. kötete, 100 frtos bankjegy 1848. ből dr. Cziner Miksától.

Kikás tót főkötő, Cházár András aczél fokosa, 2 drb rácsos tányér, majolika dohánnyartó, több száz kézirat és emléktárgy a Cházár-családra vonatkozólag, Cházár Károlynétől.

Rozsnyó b. v. pecsétje 1840-ből és két bélyegzője, az alispáni hivataltól beküldve.

Ezüst pecsétnyomó Fábry Ferencztől.
Juhos J. Helységnevtára 1888, a rimaszombati betegsegélyző egyesülettől.

Egy negyed forintos ezüst pénz 1858. ből, Istók Józseftől.

Rácsos vastányér, oldaltáska 1848. ből, 50 darab nyomtatvány Fábry Jánostól.

Öt darab könyv a XVIII. századból, Vágner Kálmántól Verbócz.

Emlékbeszéd 1851, Kovács Istvántól.
Emlékérem 1848—1898, Boczkó Dánieltől.

Lejtenyey János Anonymus 1790, Borsody Károlytól.
Három drb régi osztrák bankjegy, Fábry Zoltántól.

Ragályi Károly iskolai bizonyítványa 1829. ből, Szalóczy Dánieltől.

Olompitykés ujas a balogi népviselethez, Tóth Istvántól.

Tompa Mihály 12 drb népszámlálási lapja 1857-ből Eszényi Gyulától.

Két rézpénz Delegárdi Józseftől.
Négy drb állatkép keretben, Palm Nándortól.

Egy frtos bankjegy 1858. ből, régi nagy kés miskolczi gyártás, Jeszny Gáspártól Kokova.

A kegyes adományozóknak hálás köszönetet mond a muzeum igazgatósága.

Spúriusz Juliska

képesített nőruha szabónő

Rimaszombat, Kmetty-u. 33., Polg. Olvasókörrel szemben.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni Rimaszombat város és a vidék n. é. hölgyközönségét, hogy a nő ruhavarrást és szabászatot Budapest egyik legelőkelőbb **udvari női szabócség műtermében** sajátítottam el és mint **képesített női szabónő** azt szülővárosomban óhajtom gyakorolni, miért is folyó **május hó 16-tól** Kmetty-utca 33. sz. alatt, a Polgári Olvasókörrel szemben

francia és angol női divattermet

nyitok, hol a **legújabb párisi és londoni divat szerint** pontosan, a legkifogástalanabb női ruhák elkészítésére ajánlkozom.

Beszereztem egy legújabb rendszerű **gombkészítő-gépet** is, amelyen a ruha szövétel bevont gombok készíthetők.

Tanuló-leánykák a ruhavarrás és szabás alapos megtanulása céljából **felfogadtatnak.**

A mélyen tisztelt hölgyeknek midőn szolgálatomat felajánlani szerencsém van, nagybecsű pártfogásért kérve vagyok

kiváló tisztelettel

1—*

Spúriusz Juliska, nőruha szabónő.

Kiadó lakás.

Losonosi-utca 40. sz. alatti házban 4 szoba, konyha, kamara s a hozzá tartozó mellék-helyiségek, **május hó 15-étől** bérbe adó; esetleg 2—3 szoba **butorozva is kapható.** Értekezhetni: **özv Urbán Ferenczné** szül. **Löche-rer Janka** tulajdonossal 1—*

Könyvnyomdász tanulóul.

Egy 13—14 éves fiú ki magyarul helyesen írni és olvasni tud, tanulóul felvétetik **id. Rábely Miklós** könyvnyomdájában.

Ajánlat.

Az idény tartama alatt ajánlok megvételre remek színű erős **rózsákat** több fajban, ugyszintén mindenféle cserepes **szobai növényt** és virágzó több **ujdonságot.** — Mindenféle erős, kiültetési **palánták, virágok** és **szőlősgfélékben.** A **gumós virágok** meghajtva, remek példányokban.

Alkalmi csokrok, koszorúk

minden időben és olcsó árak mellett a legszebb kivitelben.

Vidéki rendelések pontosan és gyorsan intéztetnek el.

Az eladás május hó 1-én kezdődik és tart, míg a készlet. **Főszelék-ujdonságok** már kaphatók. Számos megrendelést és látogatásért esd Rimaszombat, 1906. április 28. 2—3

Csintalan János, városi műkertész.

Olcsó árak!   Pontos kiszolgálat!

Meghívás.

A „Rimaszombat és Vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet“

1906. év április hó 29-ére összehívott **közgyűlését**

a tagok csekély száma folytán meg nem tarthatván, a részes tagokat újból **folyó év május hó 13-ának d. u. 3 órájára** a varmegyházhoz az alapszabály 23. §-a értelmében meghívjuk.

Napirend:

1. Az igazgatóság s felügyelő-bizottság jelentése.
2. Az 1905. évi mérleg bemutatása s helyben hagyása.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
4. A kilépő négy igazgatósági tagnak s a felügyelő-bizottságnak megválasztása.
5. Az igazgatóság indítványai fölött való határozás. Rimaszombat, 1906. évi április hó 29-én egybegyűlt részvényesek határozata alapján.

Iukács Géza, igazg. elnök.

Bádogos segéd

a Rimaszombati Konzervgyárban

állandó foglalkozásra, **70 korona havi fizetes** mellett azonnal felvétetik.

Csődvagyon-eladási hirdetmény.

Lang Aladár csődügyében, a csődleltár 1—831. és 833. tételei alatt leltározott és 3909 korona 64 fillérre becsült rőtös és rövidáru, valamint üzleti felszerelésekből álló csődvagyonnak zárt ajánlati uton való eladását a csődválasztmány elhatározta és annak Rimaszombatban a kir. törvényszék pertárában leendő foganatosítására határnapul **1906. évi május hó 17-ik** napjának délutáni 2 óráját tűzte ki. A csődválasztmány a beérkezett ajánlatok felett saját belátása szerint határoz, szükség esetén szóbeli árverést is tart.

Felhívatnak az árverezni szándékozók, hogy 400 korona bánatpénzzel ellátott ajánlataikat 1906. év május hó 17-ik napjának déli 12 órájáig alólirott csődtömeg-gondnoknál benyújtani sziveskedjenek.

Az árverési vevő köteles az áruraktárat azonnal átvenni és a vételárat, valamint a vételi illetéket készpénzben kifizetni.

Az áruraktár a helyszínen, a csődleltár alólirott tömeggondnoknál a délutáni hivatalos órákban megtekinthető.

Rimaszombat, 1906. május hó 4. én.

Dr. Törköly József, ügyvéd, csődtömeggondnok.

Kiadó vagy eladó ház.

Rimaszombatban, a **Jánosi-utca 2. szám alatt** — a legnagyobb forgalmu helyen — egy 39 éves kitűnő menetelű üzlethelyiség lakással együtt **azonnal** bérbe kiadó, esetleg örök áron is eladó. — Ertesítés nyerhető **Róth Lajosnál** Rimaszombatban vagy **Konyha Géza** tulajdonosnál Ujpesten, Baross utca 50. sz. a 1—*

Árverési hirdetmény.

1677. sz. — Rimaszombat r. t. város tulajdonát képező s a **szűtori úton** épült állami gyermekmenhely főépületével szemben fekvő 4, egyenként 14 5 öl front szélességű, 15 5 öl mélységű s így 232 négyszögöl területű **parcellázott belsőség** négyszögölenkénti 5 korona kikiáltási ár mellett **folyó év május 16-án délután 2 órakor** a városháza tanácstermében nyilvános árverésen el fog adatni.

Árverelni szándékozók bővebb felvilágosítást a polgármesteri hivatalban nyerhetnek. Rimaszombat, 1906. április 23.

Dr. Kovács, polgármester.

Kitűnő minőségű

Arad hegyaljai borok

kaphatók a **TOMPA** szállodában.

Ménesi fehér 40 kr. — Gyoroki fehér 32 kr.
Ménesi siller 24 kr. 22—26 **Gede István.**

Hirdetmény.

1337. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Nagy József** ügyvéd végrehajthatónak **Keka Margit** és **társai** végrehajtást szenvedő elleni 62 korona s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi LX. t. cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő, Dobóca községben fekvő s a dobócai 157. számú telekjegyzőkönyvben foglalt és felerészben Hamko János s neje Keka Mária; másik felerészben Keka Margit, Keka Bálint és kiskoru Keka Mária tulajdonát képező 69/b. hrzi számú beltelekre és azon épült 64 szám alatti házra 752 koronában megállapított kikiáltási árban elrendeltetik s annak megtartására határnapul **1906. évi június hó 23-ik** napjának délelőtti 10 óráját Dobóca községében, a községi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is el fognak adatni.

Az árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 75 korona 20 fillért készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1906. évi márczius hó 8-ik napján.

Dr. Musotter, kir. tszéki bíró

Értesítés.

1906. május hó 1-től az

Eredeti Singer varrógép-részvénytársaság

Kossuth-u. 4. sz. alatt helyezte el raktárát.

Felemlítjük egyben, hogy a valódi Singer elnevezéssel nem azonos a mi **eredeti varrógépeinkkel** s így a mi kizárólagos **eredeti védjegyeink** mérvadóak.

1—* Tisztelettel

SINGER Co. varrógép-részv.-t.

Helyben egyedüli megbízottunk: **Steiner Károly**, Kossuth-u. 4., Szentpéteri u. sarok.

Hirdetmény.

1338. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Lestál Mária** és kiskoru **Kisgergely Brigitta** végrehajthatónak **Lestál Károly**, **Lestál (Karó) János** és **László** és kiskoru **Lestál (Karó) Sándor** végrehajtást szenvedő elleni 420 korona s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi LX. t. cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő, Felsőhangony községben fekvő s a felsőhangonyi 11. sz. telekjegyzőkönyv 112/2 hrzi sz. kert, 385/1. hrzi sz. udvar, 390/2. hrzi sz. 21. sz. alatti ház, 391/2. hrzi sz. kertből és az 5—18. sorszám alatti 1/12. urbéri kültelekből s ez után járó urb. erdőlegelő illetményből a B 3—6 alatti Lestál Károly, Lestál (Karó) János, Lestál (Karó) László és kiskoru Lestál (Karó) Sándort felerészben megillető jutaléokra 890 koronában megállapított kikiáltási árban elrendeltetik s annak megtartására határnapul **1906. évi június hó 25-ik** napjának délelőtti 10 óráját Felsőhangony községében, a községi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is el fognak adatni.

Az árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% át, azaz 89 koronát készpénzben vagy az 1881. évi 60 ik törvényzikk 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1906. évi márczius hó 8. án.

Dr. Musotter, kir. tszéki bíró.